

EURÓPSKY PARLAMENT

2009 - 2014

Dokument na schôdzu

3.7.2012

B7-0407/2012

NÁVRH UZNESENIA

predložený na základe vyhlásení Rady a Komisie

v súlade s článkom 110 ods. 2 rokovacieho poriadku

o záveroch Európskej rady z 28. a 29. júna 2012
(2011/2923(RSP))

Gabriele Zimmer
v mene skupiny GUE/NGL

RE\908019SK.doc

PE492.022v01-00

SK

Zjednotení v rozmanitosti

SK

**Uznesenie Európskeho parlamentu o záveroch Európskej rady z 28. a 29. júna 2012
(2011/2923(RSP))**

Európsky parlament,

- so zreteľom na závery zo zasadnutia Európskej rady 28. a 29. júna 2012,
 - so zreteľom na odporúčania Európskej komisie pre jednotlivé krajiny z 30. mája 2012,
 - so zreteľom na článok 110 ods. 2 rokovacieho poriadku,
- A. keďže súčasná hospodárska a sociálna kríza je výsledkom neoliberalných politík Európskej únie zameraných na podporu deregulácie finančných trhov, liberalizáciu trhov s produktmi a službami a zvyšovanie vplyvu finančného sektora na ekonomiku, ako aj zníženie verejných investícií a posilnenie deregulácie trhu práce;
- B. keďže protikrizové opatrenia EÚ prehĺbia globálnu krízu kapitalizmu;
- C. keďže sa prijali bezprecedentné opatrenia na záchranu finančných inštitúcií, ktoré viedli k masívnej socializácii strát a vysokým deficitom verejných financií;
- D. keďže nápravné kroky zo strany Rady boli neúspešné; keďže úspornými opatreniami sa výrazne zhoršila hospodárska a sociálna kríza, čo viedlo k všeobecnej chudobe, nezamestnanosti a vzniku neistôt pracovných miest;
- E. keďže demokratické štruktúry boli vážne narušené v dôsledku prílišného zamerania sa na úspory a na tak zvanú trhovú disciplínu, ktorú zaviedla trojka;
- F. keďže sociálno-ekonomické nerovnosti sa výrazne prehĺbili v dôsledku neustáleho prerozdeľovania miezd v prospech kapitálu;
1. potvrdzuje svoju kritiku voči neúspešnej úspornej politike EÚ a podporuje akékoľvek kroky zamerané na jej zrušenie; domnieva sa, že opatrenia, ktoré navrhuje Rada, sú absolútne nepostačujúce na vyriešenie krízy a transformáciu členských štátov EÚ na demokratické a inkluzívne spoločnosti prinášajúce prospech všetkým občanom;
 2. zdôrazňuje, že plánovanie a kontrola rozpočtu sú naďalej jednou zo základných úloh demokraticky volených parlamentov a vlád členských štátov EÚ;
 3. konštatuje, že Rada stále podporuje neúspešné politiky, ktoré sú ustanovené v balíkoch návrhov o správe ekonomických záležitostí, t. j. v balíku šiestich legislatívnych návrhov a balíku dvoch legislatívnych návrhov;
 4. vyjadruje poľutovanie nad tým, že odporúčania pre jednotlivé krajiny v rámci európskeho semestra boli schválené; dôrazne odmieta proces európskeho semestra a súvisiace makroekonomické odporúčania; vyjadruje hlboké znepokojenie nad tým, že vykonávaním týchto odporúčaní sa ešte viac zvýšia sociálno-ekonomické nerovnosti, pretože

navrhované opatrenia budú mať hlavne negatívny vplyv na najzraniteľnejšie osoby v našich spoločnostiach;

5. opakuje žiadosti o bezpodmienečné zníženie dlhu verejných financií, ako aj priamych intervencií ECB na primárnych trhoch štátnych dlhopisov, aby sa členské štáty vymanili spod diktátu finančných trhov;
6. vyjadruje poľutovanie nad tým, že Pakt pre rast a zamestnanosť je v zásade zopakovaním už existujúcich politík, čo pravdepodobne nebude mať trvalý vplyv na vyriešenie krízy kapitalizmu;
7. zdôrazňuje naliehavú potrebu sociálnej a ekologickej transformácie európskych ekonomík, pretože ak sa tak nestane, nevyhnutne to povedie k ďalšiemu hospodárskemu poklesu a rozšíreniu chudoby;
8. pripomína Rade, že hospodársky rast je základným predpokladom blahobytu, ale nie blahobytu ako takého, a preto sa musí klásť väčší dôraz na kvalitatívny, udržateľný a inkluzívny rast, pričom všetci občania, najmä chudobné a marginalizované skupiny, by mali mať možnosť prispievať k nemu a mať z neho úžitok;
9. vyzýva členské štáty, aby rovnomerne rozdeľovali bohatstvo v Európskej únii tým, že budú bojovať proti daňovým podvodom, zavedú dane z bohatstva, zvýšia dane z príjmu pre ľudí s najvyššími príjmami a zdania finančný sektor a jeho špekulatívne finančné produkty;
10. pripomína, že finančný sektor a jeho špekulatívne finančné produkty, ktoré sú príliš zložité, podstatne prispeli k hospodárskej kríze, ktorej svet čelí; pripomína, že platcovia daní museli v doteraz nevídanom rozsahu pomôcť pri záchrane finančných inštitúcií, ktoré v obrovskej miere ťažili z premrštených ziskov;
11. vyjadruje poľutovanie nad neskorým konaním európskych lídrov, pokiaľ ide o lepší dohľad nad finančnými trhmi a ich aktérmi; pripomína, že ľavicové krídlo vždy požadovalo prísnu verejnú kontrolu týchto trhov a ich nástrojov;
12. domnieva sa, že prísnejší dohľad nad finančnými inštitúciami môže byť len úplne prvým krokom k skutočnej verejnej kontrole finančného sektora; opätovne potvrdzuje potrebu drastického obmedzovania finančného sektora, tak aby mohol začať podporovať reálne hospodárstvo, a nie vytvárať špekulatívne bubliny;
13. opakuje svoju žiadosť, že banky a ďalší finanční aktéri, ktorí dosahujú obrovské zisky a zároveň len veľmi nízku pridanú hodnotu pre spoločnosť ako takú, musia primerane prispieť k vyriešeniu krízy, ktorú spôsobili;
14. zdôrazňuje žiadosti Európskeho parlamentu, aby sa politické pozície dohodnuté na zasadnutí Európskej rady stali predmetom rokovaní medzi Parlamentom a Radou a národnými parlamentmi predtým, než Rada oficiálne predloží svoje návrhy s cieľom získať v súlade s článkom 312 ZFEÚ súhlas Parlamentu s nariadením o VFR; zdôrazňuje, že rokovania o legislatívnych návrhoch týkajúcich sa viacročných programov musia prebiehať v rámci riadneho legislatívneho postupu a ukončia sa po uzavretí dohody

o výške finančných prostriedkov na jednotlivé programy; je odhodlaný podľa potreby naplno využívať svoje právomoci, ktorými disponuje v rámci postupu súhlasu a riadneho legislatívneho postupu a ktoré sú zakotvené v zmluve; opakuje, že je veľmi znepokojený, že závery zasadnutia Európskej rady by mohli zabrániť legislatívnym rokovaniam;

15. opakuje svoju pozíciu, že rozpočet Únie musí byť zaistený primeraným objemom zdrojov, a to pokiaľ ide o rozpočet na ďalšie roky, ako aj budúci VFR na roky 2014 – 2020;
16. poveruje svojho predsedu, aby postúpil toto uznesenie Rade, Komisii a parlamentom členských štátov.